

כהנא בכינוס תנועתו ב.בניני האומה

«לא הבנתי תחילה מדוע דורש כהנא מאנשי להקפיד על תרי"ג מיצוות. לאט לאט התברר שכהנא שואב את כל אמונתו וכוחו הנפשי מהתורה. הוא טוען באוזניי שהוא ממשיכם של הנביאים, ושאלוהים שלח אותו להציל את ע"ישראל. הטלה עליו שליחות, ולכן רק הוא צודק, הוא האוטוריטה, והוא יודע מה טוב ומה רע, מה צריך לעשות ומתי.

«כהנא אינו מסוגל לסבול כל התנגדות ועירעור על דבריו. הוא פוסק אחרון ויחיד. כשמשיחו היה מעיר משהו שונה, כהנא היה מכיט בו בעיניים וזעמות, עד שהפעיל היה חוזר בו ומבקש סליחה על דבריהשטות שאמר.

«כל מה שהוא אמר, התקבל ברד"כ כלל כתורה מסיני. השומר עים היו פוערים את עיניהם וכולעים הכל. הוא מרבה להשתמש בכיטוים תנ"כיים. הוא רוצה — ומדגיש זאת כל הזמן — כמדינה יהודית דתית, עליפי חוקי תנ"ך מתמידים. יש אצלו יהודים ולא יהודים, שהם פחות מתמידים.

«נזכרתי בדוגמה הגרמנית והתחלחלתי. שאלתי את עצמי, אם אבי הגוי הציל יהודים בפולין ואני התגיירתי כדי לשמוע בישראל ציטוטים ממין קאמפף של אדולף היטלר.

«כהנא היה נעלם לעיתים קרובות לשם התבודדות. אם לא היה יוצא להריירושלים, הוא היה מסתגר בחדרו במטה כך שעות על גבי שעות».

ככל שקלצ'ינסקי הכיר יותר את הרב, הוא החל מבחין בהתנהגותו המוורח. «היינו מדברים ואז הוא היה נכנס פיתאום לאכסטוז. הוא היה רועד ככל הגוף, ממצמץ בעיניים כל הזמן, פיו היה זו במהירות, הוא נראה כמו קפיץ שמאיים להשתחרר בכל רגע. באותם רגעים חשכתי שמולי יושב משוגע שצריך לאשפו אותו. הוא היה קופץ מנושא לנושא, לו נותן לשני לדבר, מוציא מפיו דברים מחרידים ומניף ידיים כל הזמן, כאילו שהוא נואם בכיכר».

התנהגותו של כהנא ודבריו המבזבזים יצרו אצל קלצ'ינסקי תחושה כבדה. «ראיתי שהאיש משוגע והתחלתי להתרחק ממנו». לעתים תכופות הם ניהלו שיחות אידיאולוגיות על מהות כך ועל הפעולות שהיא צריכה לעשות.

בסיומה של אחת משיחות האלה יצא קלצ'ינסקי את מישור כך ולא שב אליו מאז. הוא זוכר כל מילה שנאמרה בה.

«התחלנו לדבר על ערבים. הוא אמר שלא מספיק לגרש אותם. צריך לחסל אותם. האירגון שלו יעשה את זה ויחסל אותם אחר-אחר פיסית».

«צחקתי ואמרתי לו, שהוא לא מסוגל להיכנס לשכם מבלי להודיע על כך מראש לצה"ל, כדי שישלחו לשם שתי פלוגות שישמרו עליו. זה הרגיו אותו עוד יותר.

«מייד אחרי זה הוא קפץ לעניין הרהיבית, ואמר שהאירגון שלו יהרוס את המיסגרים».

«ואז הוא הגיע ליהודים השמאלנים. לדבריו, צריך וחובה להרוג אותם, כי הם כופרים. שאלתי אותו במימות איזה בית-מישפט יפסוק להם מוות, והוא ענה לי שאין צורך בבית-מישפט. הוא יחליט והאירגון יוציא את החלטתו לפועל».

«צחקתי, הרי הוא לא היה מסוגל לתכנן הפגנה. חוץ מזה שהוא טפסן ולא יודע לשמור סוד. אבל דבריו הפחידו אותי. אני אומנם איש ימין-קיצוני-לאומי, אבל אני לא מסוגל להעלות על דעתי שיהודי יהרוג יהודי».

«אמרתי לו שאין לו סמכות מוסרית לעשות את זה, ושהוא מזכיר לי מישטר טוטליטרי שממנו באתי, בפולין. הוא לא ענה והמשיך».

«הוא טוען שצריך להפעיל טירור נגד עיתונאים ואף להוציאם להורג, ושיש אנשי-ציבור שחייבים לחסל אותם ראשונים. בכל משך השיחה כהנא לא שם לב למה שאמרתי. כך זה היה בדרך כלל. אחרי שאמר מה שאמר על הריגת אנשי-ציבור היהודיים, הוא חזר לערבים, ואמר שמי ששוכבים עם יהודיות צריך להרוג אותם, ולפני כן להתעלל בהם עד שמתו. ליהודיות

קלצ'ינסקי שובת רעב לפני השגרירות הגרמנית בתל-אביב: הוא זקוק לאישפוז

קלצ'ינסקי, שגם הוא אוהב פירסומת, הפיץ בשעתו ברבים שהקים אירגון מחתרתי, בשם בל נשכח: שמטרתו היא ללכוד פושעים נאציים ברחבי העולם. הפירסום עשה רושם על כהנא, והוא הזמין את הצייר לשיחה דווקא בקפה האמנים השמאלניים בתל-אביב, כסית.

כהנא הצייע לקלצ'ינסקי לשלוח מישלחת של אנשי-ביצוע לשיקאגו, על חשבון כהנא, כדי להרוג שם נאצי-נאצים. היתה זאת הצעה מוזרה, כי כהנא היה קשור בליגה להגנה היהודית, שהיתה אמורה להיות משופעת באנשי-ביצוע כאלה. כך התנספה אגרה אחת.

קלצ'ינסקי, בעל החזות הפולני-נוצרית הבהירה, מצא חן בעיני כהנא. הוא הצייע לו את המקום השני כרשימתו לכנסת, לקראת הבחירות של 1981, וגם הבטיח לו רוטציה אם ייבחר רק מועמד אחד.

כאשר נעצר כהנא ונשלח לכלא, יחד עם מזכירו ברוך גרין, נטל קלצ'ינסקי את המנהיגות בידיו. לאחר מכן התהדרקו יחסיו עם כהנא עוד יותר.

הנה כמה קטעים מעדותו:

מאיר כהנא. מעט מאוד אנשים התעניינו באיש, החבוי מאחורי התורה המילפציתית.

אך התיאורים המעטים שישנם מגלים דמיון מדהים בין כמה מתכונות-האופי שלו ובין אלה של אדולף הגרול.

על היטלר העידו המקורבים, שתיארו אחרי החורבן את פגישותיהם עימו, שלא היה מסוגל לנהל דו-שיח רגיל, שהיו לו התפרצויות של זעם, שלא היה מסוגל להקשיב, שהיה לו צורך כפייתי לדבר, לשלוט בכל שיחה, הוא לא היה מסוגל לסבול כל התנגדות, וראה בכל ביקורת התקפה אישית עליו.

אחד התיאורים המאלפים ביותר של כהנא בא מפיו של אדם, ששירת עימו פעולה ושהיפנה לו עורף, כאשר עמד על טיבו. זהו הצייר אנדריי קלצ'ינסקי, פולני נוצרי שהתגייר ושהפך לאומן ישראלי קיצוני. הוא התפרסם כאשר השתלט בכוח על השגרירות הגרמנית בתל-אביב, והיה מעריצו של מנחם בגין.

בראיון שהעניק להעולם הזה סיפר קלצ'ינסקי על התקופה שבה מילא תפקיד מרכזי בתנועת כך, החל בשנת 1976. בערב שבו פורסמו הדברים, התנפלו בריוני כהנא על האיש ואיימו על חייו.

כהנא בכיכרות

אמרתי: שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה (מחיאות כפיים). עשר שנים! משה ארנס, אתה מנגח! ...ועכשיו לעניין העיקרי. רבותי, אנחנו יושבים פה במדינה וסרטן בחיקנו. סרטן בחיקנו. סרטן המתפשט. ויש הסרטן: הערבים. הערבים בישראל. רבותי, הם מתרבים כמו שנים (צחוק). וזה לא צחוק. הם מולידים שישה בכרס אחת וזה לא צחוק, זו בכייה לדורות. רבותי, הגליל היום הוא רובו ערבי. המשולש כבר רובו ערבי. תלכו ותראו מה קורה ברמלה, בוד, ביפו. בעכו... רבותי, אנחנו עם של פראירים. עם לא נורמאלי. ערבי מביא ליד לעולם ומקבל צ'ק מהביטוח הלאומי. שני ילדים — שני צ'קים. עשרה ילדים — עשרה צ'קים. ואז הוא מתחיל עם האשה השניה, זה עם שמוי? מי מממן את הילודה של אויבנו? מי מממן?

... הערבים מתרבים ומתפשטים על הפרנסה שלנו. אני נדהמתי שגששתי בטבריה איש צעיר. מותק של בחור. נתן שלוש שנים לצה"ל. הוא גא בזה, נתן שלוש שנים למדינה. אלא מה! הוא השתחרר ושנה אין לו עבודה. הוא רוצה עבודה ויש עבודה בטבריה. למנו לערבים. זה העם השפוינו בניו שרתים בצה"ל, אלה שנותנים נפש, לאלה אין עבודה, וערבי, שלא נותן כלום, הוא מקבל עבודה...»

את נאומו סיים מאיר כהנא במילים: אם ישמעו הערבים שמאיר כהנא הוא שר-הביטחון יקומו לבד. יארוז את המיוזדות וילכו (מחיאות כפיים). רבותי, תנו לי את הכוח כדי לראות את מניו של יוסי שריד (צחוק). ביום הראשון שאני אכנס לכנסת. בנאום הראשון שלי בכנסת אני פונה אל ח"כ תופיק טובי ואומר לו: ביום הזה, טובי, התחלת לצאת מהארץ... אתה שומע טובי? (מחיאות כפיים).»

איש לא הורשע עדיין ברצח הילד דני כך. כמה ערבים הואשמו ברצח.

אסתר אוחנה נפגעה מזריקת אבנים, כשנטעה בגדה המערבית. אמיל גרינצווייג נרצח בעת הפגנת שלום עכשיר. ... אין שמץ של תימוכין לטענה שהיה לערבים יד בהעלמה של הילדה נאוה אלימלך. רפאל איתן אומנם השמע טענה א, אך לא הביא לכך סימוכין כלשהם. והדבר הוכחש בתקיפות על-ידי המישטרה.

החברה הישראלית התבוננה עד ליום הבחירות באדישות מתנשאת בתופעת מאיר כהנא, בדומה לבת-יענה הטומנת ראשה חול.

תיאור מאסיבי-בחירות, שערך מאיר כהנא בכיכר אורדע ברמת-גן, הביא ב.דבר" העיתונאי נתן רועי.

הנה קטעים מתוך הדברים שנשא מאיר כהנא ברמת-גן:

מדינה של דני כך. דני כך. אנשים כבר שכחו את השם. דני כך, ילד יהודי, עצמאי, ריבוני מחיפה, עיר עצמאית ריבונית ויהודית, ונחטף על-ידי ערבים מתועבים ימח-שםם ונרצח בדם קר (מחיאות כפיים). זה החלום של שיבת ציון! המדינה של דני כך? לא ולא! מדינה של עצמאות לאומית. מדינה ריבונית. מדינה של אסתר אוחנה. — גם את השם הזה שכחו. את השם אמיל זוכרים. זוכרים. זה הגלל הטלוויזיה האש"פית שלנו. את זה זוכרים. זה הודות לחיים יבין, שאיננו מבין דבר וחצי דבר. אבל אסתר אוחנה שכחו כבר...»

... מדינה עצמאית וריבונית. מדינה של נאוה אלימלך. ילדה פגועה בת 9 שנרצחה. המישטרה לא יודעת מי רצח את נאוה אלימלך. רמול יודע. הרמטכ"ל לשעבר אומר שידוע לו שערבים רצחו אותה על רקע לאומני. אנחנו שומעים שילדה בת 9 נרצחה. על רקע לאומני. ואנחנו? שותקים (מחיאות כפיים).»

לא על מדינה של נאוה אלימלך חלמנו. חס ושולם. וגם לא על מדינה של אוטובוס. אוטובוס שנחטף. לאור היום. על-ידי מחבלים. חיילת הנרחה. כלי-התיקשות שלנו זועקים עד לב השמיים. על מה זועקים כלי-התיקשות? על החיילת? לא. על שני הנבלות. ערבים-מתחבלים שחס וחלילה נהרגו על-ידי חיילי צה"ל. חס וחלילה. על זה זועקים (מחיאות כפיים). רבותי, עוד זמן קצר ועמידו את החיילים האלה למישפט והם יקבלו עשר שנים. עשר שנים טובות. כמו שקיבל הקצין של המתחרת. עשר שנים. אני אומר לכם קבל עם ועדה: לא מגיע להם מאסר, לא מישפט. מגיע להם צל"ש (מחיאות כפיים).»

...אני שומע שקצין בצה"ל מקבל עשר שנים. על זה שעשה לבסאם שכה. רבותי, כשאני שמעתי שמישהו הוריד את הרגליים של שכה, אני חמתי וכשם דמלכותא